

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos VIII. — Izdan in razposlan dné 19. februvarja 1890.

19.

Zakon z dné 6. januarja 1890. l.

o obrani znemek.

S pritrditvo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

I. Oddelek.

Splošna določila.

§. 1.

Sè znamkami se v tem zakonu razumevajo posebna znamenja, katera so za to, da se blago in izdelki, ki so namenjeni trgovinskemu prometu, razločujejo od drugih enakovrstnih izdelkov in drugega enakovrstnega blaga (pripodobe, šifre, vinjete i. e. r.).

§. 2.

Kdor si hoče zagotoviti izključno pravico, rabiti kako znamko, mora izposlovati njen vpis po določilih naslednjega oddelka.

§. 3.

Izključena so od vpisa, torej nesposobna za pridobitev izključne pravice, taka blagovna znamenja, katera

1. obsegajo samó podobe cesarja ali udov cesarske rodovine;

2. sestojé samo iz državnih in drugih javnih grbov, števílek, črk ali besed;

3. se v prometu obče rabijo za oznamenílo nekih določenih vrst blaga;

4. obsegajo nenravne in pohujšljive, ali drugači javnemu redu protivne prikaze, napise ali take podatke, kateri ne ustrezajo resničnim trgovskim razmeram ali resnici in bi utegnili prevariti uživa-joče občinstvo.

§. 4.

Take znamke, katerih dél so podobe cesarja ali udov cesarske rodovine, kaka odlika, cesarski orel, ali pa kak javen grb, smejo se vpisavati samó tedaj, kadar se je poprej v zmislu obstoječih predpisov dokazala pravica do rabe teh posebnih znamenj.

§. 5.

Vpis znamke, katera obseza tudi besede ali črke, ne brani nobenemu, da v označilo svojega blaga uporablja svoje ime, oziroma svojo firmo, bodi si tudi v skrajšani obliki.

§. 6.

Raba vpisane znamke je praviloma fakul-tativna; vendar more trgovinski minister zaukazati

gledé nekih določenih vrst blagá, da se take vrste blago ne smé spravljati v promet, dokler se ni sè znamko, vpisano v zmyslu tega zakona, zaznamovalo takó, kakor se to določi ukazoma.

§. 7.

Izključna pravica do kake znamke še ne brani drugemu podjetniku, rabiti v oznamenilo drugih vrst blagá toisto znamko.

O dvojbi gledé enakorodnosti teh blagovnih vrst odločuje trgovinski minister, dovprašavši trgovsko in obrtno zbornico (§. 13.).

§. 8.

Po predpisih tega zakona je dovoljeno, da prosilec znamčne obrane priznani na svoje ime več znamk, tudi ako so te namenjene za taiste vrste blagó.

§. 9.

Pravica do znamke se drži podjetja, kateremu je znamka namenjena, ž njim izgubi svojo moč ter preide o premeni posesti na novega posestnika.

Vendar mora v poslednjem slučaju novi podjetnik — razen ko se podjetje nadaljuje po vdovi ali kakem nedoletnem dediči imetelja znamke, ali pa na račun zapuščinske ali konkurzne imovine, — dati znamke prepisati na svoje ime v treh mesecih po pridobitvi posesti, sicer mine pravica do znamke.

§. 10.

Brez privolitve udeležencev ne smé nikedo v oznamenilo blaga ali izdelkov rabiti ime, firmo, grb ali trgovsko nazivalo zavodu drugega izdelavalca ali kupca.

§. 11.

Vse to, kar je v tem zakonu povedano o oznamenilu blaga, velja tudi o oznamenilih, nameščenih na zamóti, posodah, ovojih i. e. r.

§. 12.

S pričujočim zakonom se nič ne izpreminja v obstoječih predpisih o posebnih oznamenilih, zaukazanih za neko določeno blagó, sosešno ne v predpisih o puncevanji.

II. Oddelek.

Vpis, prepis in izbris znamek.

1. Vpis.

§. 13.

Znamka, za katero si kedo hoče zagotoviti izključno pravico rabe, mora se v štirih izvodih vpodati tisti trgovinski in obrtni zbornici, v katere okraji je dotično podjetje.

En izvod se priloži znamčnemu vpisniku, katerega mora spisavati trgovinska in obrtna zbornica; drug izvod se vrne stranki s potrdilom vred, kakor je določuje naslednji paragraf.

Dva izvoda je treba predložiti trgovinskemu ministru.

Ob enem mora prosilec obrane povedati, kakim vrstam blagá je namenjena njegova znamka.

Poleg tega se mora trgovinski in obrtni zbornici predati tudi té znamke klišé (podobnosec), kateri pa se po odrabi vrne prosilcu obrane.

Pri znamkah za take snóvi, kakor so kovine, glina, steklo i. e. r., treba je najmenj v treh izvodih priložiti vzorne kosce poslednjih z vtisnjenimi podobami znamke.

§. 14.

Na vsakem izvodu v shrambo dejanih znamek mora po trgovinski in obrtni zbornici za tó določeni organ zapisati

- a) tekoče število vpisnika,
- b) dan in uro, kedaj se je znamka vpodala.
- c) ime ali firmo, na katero se je znamka vpisala,
- d) oznamenilo podjetja in blaga, za katero je namenjena.

Ta zapis je treba podpisati in mu pritisniti uradni pečat.

Znamčni vpisniki morajo obsegati v točkah a) do d) navedene podatke in biti razgrnjeni na videž pri trgovinskih in obrtnih zbornicah.

§. 15.

Za vpis vsake znamke je plačati odredbino petih goldinarjev, katera gre v blagajnico tiste trgovinske in obrtne zbornice, kjer se je znamka vpisala.

§. 16.

Vpis znamek je proti vnovičnemu plačilu odredbine obnavljati od desetih do desetih let, računajoč od vpisnega dne, ker bi se sicer pravica do znamke morala zmatrati za ugaslo.

§. 17.

Pri trgovinskem ministerstvu se mora spisavati osrednji znamčni vpisnik, v katerega je pri trgovinskih in obrtnih zbornicah vpisane znamke postavljati v tistem redu, kakor dohajajo.

V osrednji znamčni vpisnik se morajo vzprejemati tisti podatki, katere obsegajo pri trgovinskih in obrtnih zbornicah spisovani vpisniki (§. 14.).

V dotičnih uradnih prostorih mora biti razgrnjen na videž osrednji znamčni vpisnik in pa katalogi, katere je treba napraviti o njegovi vsebini in jih zmerom vestno oskrbovati.

Toisto velja o vzornih koscih (§. 13.).

Ko so se znamke vpisale v osrednji znamčni vpisnik, objaviti je treba njih odtiske, uporabljajoč za to vpodane klišéje (§. 13.).

§. 18.

Ako je za taisto vrsto blagá že vpisana kaka znamka, ki je z novo priznanjeno ista ali nji podobna, dá to trgovinski minister, eventualno dovprašavši strokovnjake, na znanje prosilcu znamčne obrane, da more poslednji pri svojem priznanilu ostati, izpremeniti je ali nazaj je vzeti, kakor se mu vzvidi.

Da se je to dalo na znanje prosilcu znamčne obrane, to se ob enem poroča posestniku dotične prej vpisane znamke.

§. 19.

Položitelj znamke zadobi izključno pravico do njene rabe z dném in uro, ko se je znamka vpodala trgovinski in obrtni zbornici, in po tém se razsoja predstvo pravice, ako bi bilo toisto znamko položilo več prosilcev obrane pri taisti ali pa pri različnih trgovinskih in obrtnih zbornicah.

2. Prepis.

§. 20.

Da se pravica do znamke prepiše v zmislu §. 9., mora prosilec dokazati pridobitev dotičnega podjetja.

Za prepis je plačati toisto odredbino, kakor za prvi vpis (§. 15.) in zabeležiti ga je ne samo na stranki namenjenem potrdilu (§. 13., odstavek 2.), ampak tudi v vpisniku trgovinske in obrtne zbornice (§. 14.) in v osrednjem znamčnem vpisniku (§. 17.), ter ga objaviti (§. 17. poslednji odstavek).

3. Izbris.

§. 21.

Znamka se izbriše:

- a) na prošnjo njenega upravičenca;
- b) ako se vpis proti predpisom §. 16. ni obnovil o pravem času;
- c) ako se prepis ni izvršil o pravem času (§§. 9. in 20.);
- d) ako bi se po spoznavi trgovinskega ministra znamka ne bila smela vpisati po §§. 3. in 4.;
- e) vsled odloka, katerega izdá trgovinsko ministerstvo gledé spora o bitnosti pravice do znamke (§. 30.).

§. 22.

Izbris je zabeležiti tako na znamki (§. 14.), kakor tudi v vpisniku trgovinske in obrtne zbornice (§. 14.) ter v osrednjem znamčnem vpisniku in ga objaviti (§. 17.).

III. Oddelek.

Poségi v pravico do znamke.

§. 23.

Kedór védoma spravlja v promet ali pa prodaja tako blagó, ki je neupravičeno oznamovano s kako znamko, katero ima pravico rabiti samo kedo drug, dalje, kedór v ta namen kako znamko védoma ponaredí, tak se krivega storí pregreška in se kaznuje v novcih s 500 gl. do 2000 gl. ali pa se zaporom od treh mesecev do enega leta, s čemer pa se more združiti tudi globa do 2000 gl.

S tem se ne izključuje istočasna uporaba strožih določil občega kazenskega zakonika, posebnost določil o hudodelstvu sleparstva (goljufije, §. 197. in nasl.).

§. 24.

Določilo §. 23. se uporablja tudi proti tistemu, ki vedoma spravlja v promet in prodaja blagó, katero je neupravičeno oznamovano z imenom, firmo,

grbom ali trgovskim nazivom zavodu kakega izdelovalca ali kupca, nadalje proti tistemu, ki v ta namen vedoma nareja omenjena oznamenila.

§. 25.

Kaznivost v §§. 23. in 24. zaznamovanih dejanj se ne izključuje s tem, če je znamka, ime, firma, grb ali trgovsko nazivalo zavoda napravljeno s tako majhnimi izpremenami ali tako nerazločno, da bi navaden kupovalec dotičnega blagá mogel ta razloček zapaziti samo s posebno pozornostjo.

§. 26.

V postopanje in razsojanje o pregreških, zaznamovanih v §§. 23. in 24., poklicana so redna sodišča.

Preganja se samo na zahtevo oškodovanca.

§. 27.

Na oškodovančevo zahtevo se mora izreči, da se nerabna naredé orodja in priprave, ki samojedino ali sósebnó služijo v ponarejanje ali v neupravičeno oznamenilo, in da se uničijo morda še pričujoče záloge ponarejenih znamk in neupravičeno narejenih oznamenil, in pa da se tudi tedaj, kadar bi se vsled tega blagó uničilo, neupravičeno nameščene znamke in oznamenila spravijo z blagá, ki je v obsojenčevi posesti.

Oškodovancu je nadalje prisoditi pravico, da smé na krivčeve stroške javno dati na znanje njegovo obsodbo. Način, kako to razznaniti, in pa rok, do kedaj, treba je v razsodbi določiti, oziraje se na oškodovančeve nasvete.

Kazensko sodišče smé poleg kazni namestu odškodnine, katera gré oškodovancu po zasebnem pravu, na zahtevo poslednjega odločiti tudi globo do vsote 5000 gl., ki jo je plačati oškodovancu in katera naj se odméri po svobodnem, vse okolnosti uvažujočem preudarku. Tisti, ki so obsojeni v plačilo globe, jamčijo kot zajedni dolžniki. Določila tega paragrafa se uporabljajo tudi tedaj, kadar se kaznuje po kakem strožem določilu občega kazenskega zakonika.

§. 28.

Oškodovanec ima pravico, zahtevati še pred prisodbo kazni zasego ali drugačno shrambo

v §. 27. odstavku 1. zaznamovanih predmetov in pa potrebne naredbe v ta namen, da se zabrani ponovitev kaznivega dejanja.

O tej zahtevi mora kazensko sodišče odločiti takoj in pripuščeno mu je tudi, dovoliti zahtevano zasego, oziroma shrambo, in pa ostale zahtevane naredbe samo proti položnini, katero naj dá oškodovanec.

§. 29.

Kadar zahteva oškodovanec, da bi mu zavoljo pregreškov, zaznamovanih v §§. 23. in 24., prisodil kako odškodnino civilni sodnik, tedaj mora ta po svobodnem, vse okolnosti uvažujočem preudarku odločiti, ali je kaj škode in kako je ta škoda velika.

§. 30.

Trgovinski minister odločuje o tem, ali komu pristoji izključna pravica do kake znamke, in pa o predstvu in prenosu te pravice, nadalje o tem, ali smé kak tretji človek rabiti kako vpisano znamko za drugačno vrsto blagá (§. 7.).

Kadar se po kakem v §. 23. zaznamovanih slučajev pokaže med kazenskim postopanjem, da je odloka odvisna od kakega predprašanja, o katerem odločevati je poklican trgovinski minister, tedaj naj kazensko sodišče zaprosi imenovanega ministra, podavši mu vse potrebne priloge, da naj on poprej odloči to vprašanje, in sodišče naj počaka, dokler mu ta odloka pride.

§. 31.

Prestopke predpisov, izdanih na podstavi §. 6., kaznuje politično oblastvo po predpisih obrtnega redú, pri čemer je vselej razsoditi, da dotično blago zapade.

IV. Oddelek.

Znamke neavstrijskih podjetij.

§. 32.

Za obrano znamk in pa imen, firem, grbov ali trgovskih nazivál zavodom inozemskih podjetij so

merodajne pogodbe in dogovori, sklenjeni z dotičnimi državami.

S kakimi pogoji postanejo v tem zakonu zagotovljene obrane deležne v deželah kraljevo-ogerske krone vpisane znamke in pa imena, firme, grbi ali trgovska nazivala zavodom tamkajšnjih izdelovalcev ali kupcev, to je presojati po določilih colnega in trgovinskega edinstva.

V. Oddelek.

Končna določila.

§. 33.

Tiste znamke, katere so bile vpisane na podstavi dosedanjih predpisov in gledé katerih od časa njih vpisa do pričetka veljavnosti tega zakona še ni iztekel v §. 16. taistega za njih vnovičen vpis določen rok desetih let, uživajo brez vnovičnega vpisa do izteka teh desetih let obrano, katera jim pristoji po določilih tega zakona.

Nasproti pa naj se tiste znamke, katere bodo v času, ko stopi ta zakon v moč, vpisane že nad deset let, izbrišejo iz vpisnikov po preteku 3 mesecev, računajoč od dné, ko zadobi ta zakon veljavo, ako teh znamek ne dadó njih lastniki vnovič vpisati.

Razprave, katere so se že pričele o času, ko ta zakon stopi v moč, naj se dovrše po dosedanjih predpisih in pri tistih oblastvih, ki so bila do sedaj pristojna.

§. 34.

Spredaj stoječi zakon o obrani znamek naj zadobi moč po preteku treh mesecev od tistega dné, ko se razglasi.

S tem časom izgubi svojo moč zakon z dné 7. decembra 1858. l. (Drž. zak. št. 230.).

§. 35.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojemu trgovinskemu ministru, Mojemu ministru za notranje stvari in pa Mojemu pravosodnemu ministru.

Na Dunaji, dné 6. januarja 1890.

Franz Josef s. r.

Taaffe s. r.

Bacquehem s. r.

Schönborn s. r.

